

பாரதியை கண்டடைதல்

ரா. செந்தில்குமார்

பாரதியார், காந்தியடிகள் போன்ற ஆளுமைகளை அணுகி புரிந்துகொள்வதற்கு மிகப்பெரிய தடையாக இருப்பது அவர்கள் பெயர்களின் முன்னெட்டாக வரும் மகாகவி, மகாத்மா போன்ற பட்டங்களே என்று நான் நினைப்பதுண்டு. இதுபோன்ற பட்டங்கள் அவர்களுக்கு மிக பொருத்தமானவை என்ற போதிலும், மிகச்சிறிய வயதிலேயே இந்த பட்டங்களுடன் மாபெரும் ஆளுமைகளாக அவர்கள் நம்முடைய மனதில் வந்துவிடுவதால், அவர்கள் சாதாரண மனிதர்கள் அல்ல. எனவே, அவர்களுக்கு அசாதாரண காரியங்கள் எளிதாக சாத்தியம் என்கிற புரிதலில் கொஞ்சம் விலகி வந்துவிடுகிறோம். அவர்களை உயரத்தில் வைத்து பூஜிக்கிறோமே தவிர புரிந்துகொள்வதில்லை.

அப்படி பாரதி மிகச்சிறிய வயதிலேயே அறிமுகமானாலும், பாரதியை கண்டடைதல் என்பது ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு காலக்கட்டத்தில் நிகழ கூடும். அந்த அற்புத தருணத்தை, பொன்கணத்தை கண்டடைவது நமக்கே நமக்கான தேடலின் மூலமே சாத்தியமென்று நம்புகிறேன். அப்படி கண்டடையும் பாரதி இன்னும் நெருக்கமானவன். நான் கண்டுக்கொண்டது அப்படி ஒரு கணத்தில் தான். பதினாறு, பதினேழு வயதில் அந்த வயதுக்கே உரிய அபத்தங்களை செய்து, அதன் பலனாக அவமானத்தில் கூனி குறுகி நின்றிருக்கும் சூழலில், சட்டென்று ஒரு பொறி போல் மனதில் மந்திரமாய் அந்த வாக்கியம் ஓடியது.

“துச்சமாக எண்ணி நம்மை தூறு செய்தபோதினும்,
அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்பதில்லையே!
இச்சகத்து ளோரெல்லாம் எதிர்த்து நின்றபோதினும்
அச்சமில்லை அச்சமில்லை, அச்சமென்பதில்லையே!”

இந்த வரிகள் எத்தனையெத்தனை மனிதர்களை அவர்கள் கைவிடப்பட்ட சூழலில் கலங்கரை விளக்கமாய் நின்று காத்திருக்க கூடும்?

“வானகமே, இளவெயிலே, மரச்செறிவே நீங்களெல்லாம் கானல் நீரோ, வெறும் காட்சிப் பிழைதானோ? காண்பதெல்லாம் மறையுமென்றால், மறைந்ததெல்லாம் காண்போமென்றோ.” என்கிற வரிகள் மூலம் நான் கண்டடைந்த பாரதி ஒரு ஞானி.

“ஆகாவென்று எழுந்தது பார் யுகப்புரட்சி!” என்று ரஷ்ய புரட்சியை கண்டு சிலிரிக்கவும், பிஜி தீவின் கரும்பு தோட்டத்திற்கு அடிமைகளாக கொண்டு செல்லப்படும் தமிழர்களையெண்ணி, “துன்பக்கேணியிலே எங்கள் பெண்கள் அழுத சொல் மீட்டு முரையாயோ” என்று கலங்கும் பாரதி ஒரு மானுட நேசன்.

“கட்டும் விழி சுடர்தான் கண்ணம்மா சூரிய சந்திரரோ
வட்டகரிய விழி கண்ணம்மா வான கருமை கொளோ
பாயுமொளி நீ எனக்கு, பார்க்கும் விழி நானுனக்கு”

என்றெல்லாம் உருகும் பாரதி ஒரு தீராக் காதலன். திகட்ட திகட்ட காதலில் திளைப்பவன் அவன்.

“உச்சிமீது வானிடிந்து வீழ்ந்துவிட்ட போதிலும்
அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்பதில்லையே”

என்கிற வரிசையில் “கச்சணிந்த கொங்கை மாதர் கண்கள் வீசுபோதினும்”, என்கிற வரியை சேர்க்கும் பாரதி ஒரு குறும்புக்காரன்.

ரா. செந்தில்குமார் மன்னார்குடியை பூர்வீகமாக கொண்டவர். ஜப்பான், தோக்கியோவில் 22 ஆண்டுகளாக வசித்து வருகிறார். இசுமியின் நறுமணம் மற்றும் பதிமூன்று மோதிரங்கள் என இரு சிறுகதை தொகுப்புகள் வெளியாகி பரவலான கவனத்தை பெற்றுள்ளது. சிறுகதைகளும் கட்டுரைகளும் எழுதி வருகிறார்.

முத்தவர் சம்மதியில் வதுவை முறைகள் பின்பு செய்வோம்
காத்திருப்பேனோடி இது பார் கன்னத்து முத்தமொன்று

என்று கொஞ்சபவன் அவன்.

“கண்ணன் என் காதலன்”, என பாடிக்கொண்டே, “அல்லா.. அல்லா.. அல்லா”, எனவும் பாரதியால் எழுத முடிந்தது. தன்னுடைய பூணூலை கழட்டி எறிந்தவர் பாரதி. ஆனால் கனகலிங்கத்திற்கு பூணூல் அணிவித்து மேலும் கீழும் இனி இல்லை என்று பாடும் சமத்துவவாதி பாரதி.

இப்படி வாழ்வின் ஒவ்வொரு கணத்திலும், ஒவ்வொரு காலக்கட்டத்திலும் பாரதியை புதிது புதிதாக நாம் கண்டடைந்துக்கொண்டேயிருக்கிறோம். வாழ்வின் எந்த தருணத்துக்கும் ஏற்ற ஒரு வரியை பாரதி எழுதியிருப்பார்.

தமிழின் முதல் சிறுகதை, பாரதியால் எழுதப்பட்டது. முதல் குறுநாவல் பாரதி எழுதியது. காலமிஸ்ட் எனப்படும் பத்தி எழுத்தை பாரதிதான் முதலில் ஆரம்பித்து வைக்கிறார். புதுக்கவிதையின் வேர் அவர்தான். எனவேதான் நவீன இலக்கியத்தின் பிதாமகனாக பாரதி போற்றப்படுகிறார். பாரதிக்கு பின் வந்த அனைத்து கலைஞர்களுமே பாரதியின் வழித்தோன்றல்கள்தான். இசையாக இருக்கட்டும், இலக்கியமாக இருக்கட்டும் பாரதியின் பாதிப்பில்லாதவர் இருக்க முடியாது.

ஒரு பத்திரிக்கையாளனாக வாழ்வினை தொடங்கி, கவிஞனாக, கட்டுரையாளனாக, சிறுகதை எழுத்தாளனாக, காவியகர்த்தவாக, தேசாபிமானியாக, பல மொழிகளை கற்றுதேர்ந்தவனாக, நவீன சிந்தனையின் ஊற்றுமுகமாக என எத்தனையோ முகங்களை கொண்டவன் பாரதி.

இன்றைக்கிருக்கிற எந்த தகவல் தொடர்பு வசதியுமில்லாத 1906ஆம் வருடத்திலேயே பாரதி உலகத்தை உற்று நோக்குபவராக, முதலாம் உலக போர், உலக நாடுகளின் அரசியல், ஒவ்வொரு நாட்டிலும் நிகழும் சம்பவங்கள் என எல்லாவற்றை பற்றியும் தொடர்ந்து கட்டுரைகள் எழுதியிருக்கிறார்.

“கலைசெல்வங்கள் யாவும் கொணர்ந்திங்கு சேர்ப்பீர்” என்றால் அது வெறும் வாய் வார்த்தைகளல்ல. பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள் தமிழ்மொழியிற் பெயர்த்தல் வேண்டும் என பாடிய பாரதி சமஸ்கிருத மொழியில் இருந்து வேதங்களை, பகவத் கீதையை, பதஞ்சலி யோக சூத்திரம், வியாசபாரதம் போன்றவற்றை தமிழில் மொழிபெயர்த்தார். வங்காளத்தில் எழுதப்பட்ட தாகூர் கதைகளை தமிழில் மொழிபெயர்த்தார். ப்ரெஞ்சு, ஆங்கிலம் என பல மொழிகளில் எழுதப்பட்ட அற்புதமான கவிதைகளை அவர் மொழிப்பெயர்த்தார். ஜப்பானிய ஹைக்கூ கவிதை ஒன்றையும் தமிழில் மொழிபெயர்த்தார் பாரதி.

தீப்பட்டு எரிந்தது
விழுமலரின்
அமைதி என்னே!

என்பது அந்த ஜப்பானிய ஹைக்கூ.

பாரதி மொழிபெயர்த்த ஹைக்கூவின் மூலம்: 焼けにけりされども花は散りすまし

பாஷோவின் சீடரான தாச்சிபனா ஹொகுஷி(立花北枝), தனது வீடு எரிந்து சாம்பலானபோது தனது தோட்டத்திலிருந்த மரம் ஒன்றிலிருந்து மலர் அமைதியாக விழுவதைப் பார்த்தபொழுது எழுதிய கவிதை.

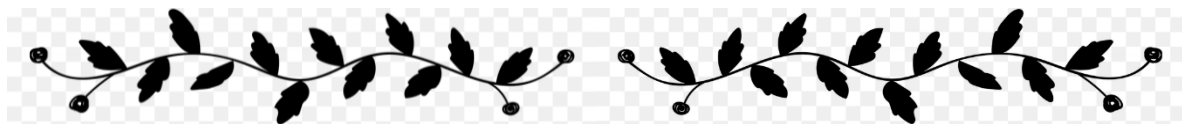
இடுக்கண் வருங்கால் நடுக என்றார் வள்ளுவர். இடர்களை அமைதியோடு எதிர்கொள்ளச் சொல்கிறது ஜப்பானிய ஹைக்கூ.

தாச்சிபனா ஹொகுஷி

வாழ்ந்த 39 வருடங்களில் அவர் இத்தனை பணிகளைச் செய்தார் என்பது மகத்தான ஒரு சாதனை. தாமச பேயை கண்டு தாக்கி மடித்திடலாகும் என்று அவர் சோம்பலுக்கு எதிராக முரசுக்கொட்டி தனது வாழ்வை முன்னெடுத்தார்.

இந்திய ஆன்மீகவாதிகளை ஜப்பானுக்குச் செல்லும்படி அவர் அறைகூவல் விடுத்திருக்கிறார். அமெரிக்காவை விட ஜப்பான் நமக்கு எல்லா வகையிலும் சிறந்ததொரு நட்பு நாடு. அங்கு நமது ஆன்மீகம் வளரவேண்டுமென்று அவர் ஆசைப்பட்டிருக்கிறார். ஏனெனில், ஜப்பானிய மொழியில் இந்தியாவை தேவலோகம் என்று அழைக்கிறார்கள் என்று பாரதி தனது கட்டுரையில் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார். இது எனக்கு வியப்பை அளித்தது. இந்தியாவை இந்தோ என்று தானே ஜப்பானியர்கள் அழைக்கிறார்கள். அதற்கு பொருள் தேவலோகம் இல்லையே என்று ஆராய்ந்தால், அந்த காலத்தில் ஜப்பானியர்கள் இந்தியாவை தென் ஜிக்கு என்று அழைத்திருக்கிறார்கள் என்கிற உண்மை புரிந்தது. தென் ஜிக்கு (天竺) என்றால் தேவலோகமென்றே பொருள். இப்படி பாரதி கொடுத்த அழைப்பை ஏற்று நாமெல்லாம் இன்று ஜப்பானுக்கு வந்து இந்த மண்ணில் சிறப்புற வாழ்கிறோமென்றால் அது அந்த மகாகவி கண்ட கனவு. அந்த கனவின் இன்னொரு பகுதியாக, இங்குள்ள நல் இலக்கியங்களை நமது மொழியில் கொண்டுசெல்லவேண்டும். நமது தலைசிறந்த இலக்கியங்கள் ஜப்பானிய மொழிக்கு கொண்டு வரவேண்டும். நம்மிடைய ஜப்பானிய மொழியில் நன்கு தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் நிறைய பேர் இருக்கிறோம். நாம் இந்தப் பணியை முன்னெடுத்தால் அது மாபெரும் வரலாற்றுப் பங்களிப்பாக இருக்கும்.

DESAI'S

Desai Foods

Authentic Maharashtrian food in the town!!

Our specialty

- ❑ Kolhapuri Mutton/ Chicken Thali with Tambda & Pandhra Rassa
- ❑ Veg Thali.... Variety of veg items changing frequently
- ❑ Sighad Thali with Wangyache Bharit, Pithle, Bhakri, Kanda Bhaji etc..
- ❑ Korma Poori....
- ❑ Upawas Thali with...
 - ❖ Khichadi, Varayache Tandul, Shendana Amti, Batata Chiwda, Thalipith and lot more
- ❑ Vada Pa, Veg Patties and Kheema Patties are always in Demand

Also, we are having...

- ❖ Chutney... Shengdana, Lasun, Karla, Jawas etc...
- ❖ Dink Ladu, Keshar & Pista Shrikhand, Amrakhand, Gulab Jamun etc...

Having capacity of 16 for Dine-Inn, Family parties/ Get together, festival etc...

@ Desai's we customize party food.

Tokyo-To, Edogawa-Ku, Ukitacho 1351-3 @ 080-9363-1031

